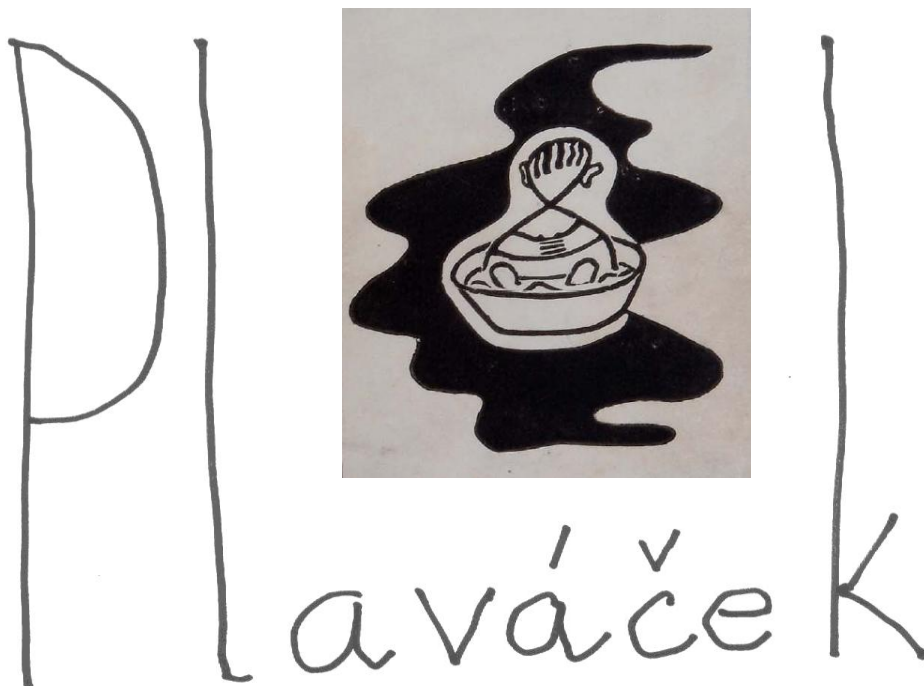

2026

e. 3

Nezapomeň!

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 6. května v 17:00 v Přírodovědném klubu na Žižkově

Zápis

V dubnu jsme se sešli v sestavě: **Kačka, Přemík, Zub, Foki, Pegas, Mahdí, Muk, Cancidlo, Pacík**

Omluvenky

Dobrá zpráva: omluven je **Bob**, který je v rekonvalescenci po úspěšné operaci.

Ahoj! Na 1. Apríla mám italskou večeri. Doufám, že to nebude aprílový žert! **Pulec**

Ahoj vespolek, omlouvám se z dnešní schůzky, ale zítra brzo ráno musím být v Hořovicích, takže je pro mne, vzhledem k dojíždění z Křivokláta, dost nevhodné být večer v Praze. Přeju hezké svátky jara! **Reyp**

Ahoj, musím se žet omluvit na středu 1. 4., neboť jednak na mne leze nachlazení, jednak ale začíná také letošní Pesach – který se neobvykle zcela překrývá s Velikonoci – kde ovšem nemohu chybět. Zjišťuji, že v neděli 19.4. bude návštěva všech synagog Židovského muzea (a snad i Starého hřbitova) zcela zadarmo, takže bychom mohli se zájemci podniknout menší prohlídku, protože tady nespíš nikdo z vás nebyl (případně tento den možno i individuálně). S pozdravem **Mahu**

Přestože jsem přesvědčen, pohledem na kalendář, že to není apríl, dnes nedorazím. Snažím se už od pondělí zbavit se choroby antibiotiky, ale cítím, že bych tu chorobu mohl roznést. Apropó, jistě víte, že Pán Bůh seslal na ženské porod tak jak probíhá, aby věděly, jaké to je, když dostane chlap rýmičku. Tak to teď prožívám. Fúctě **Yško**.

Už sice houkaly sirény, ale stejně bych to dneska nestihl. Na dnešní schůzku se omlouvám. A všechny zdravím. **Zbyněk**

Ahoj, omlouvám se ale nestihnu to. Užijte si apríl. **Job**

Oddílový podnik: Návštěva pražských synagog

Mahu zorganizoval a vedl v neděli 19. dubna návštěvu do pražských synagog, protože byl v tu dobu vstup do synagog i do židovského hřbitova zdarma. To mělo ovšem za následek, že všude čekaly dlouhé fronty návštěvníků. Přesto jsme se dostali postupně do Maiselovy, Klausovy a Staronové synagogy, kde jsme vyslechli podrobný a odborně velmi fundovaný Mahův výklad. Celá exkurze trvala tři a půl hodiny.

Na počátku se nás sešlo pět: **Mahu, Pegas, Cancidlo, Zub, Mahdí** a **Pacík**. S nimi přišla i Zubova **Magda**, Pacíkova **Barbora** a Pacíkova kolegyně **Bohunka** s manželem. Takže nás začalo devět. Ovšem v průběhu návštěvy se účastníci postupně vytráceli a nakonec, na tu nejzajímavější Staronovou synagogu, zbyl jenom **Pacík** s **Barborou**. To ovšem mělo tu výhodu, že **Mahu** pronikl přes protestující ochranku do synagogy východem, a zařídil, že tam

pak proběhl i **Pacík** s **Barborou**. Tam byl výklad asi nejzajímavější, protože se vztahoval nejen k architektuře, ale i k židovským náboženským zvykům v minulosti i v současnosti.

Pár židovských vtipů

Rabín se ptá věřícího: „Mosche, proč jsi nepřišel včera do synagogy?“

Mosche odpoví: „Rabíne, měl jsem doma problém...“

„Jaký problém?“

„Měl jsem dvě možnosti – buď jít do synagogy, nebo zůstat doma s manželkou...“

„A proč jsi zůstal doma?“

„Rabi, víte... zázraky se nedějí každý den.“

Kohn přijde za rabínem: „Rabi, mám strašný problém. Sára chce jet na dovolenou k moři a já na to nemám peníze.“

Rabín se zamyslí: „A co chceš dělat ty?“

Kohn: „Já taky chci jet k moři...ale bez ní.“

Sára leží na smrtelné posteli, u ní sedí zničený Abrahám a drží ji za ruku. Sára slabým hlasem šeptá: „Abrahame můj drahý, musím se ti k něčemu přiznat, abych měla klid v duši...“

Abraham ji pohladí a chlácholí ji: „Sáro, nic neříkej, není to nutné, odpočívej.“

„Ne Abrahame, já musím, Víš, jak jsi před lety přišel o všechny peníze na burze? Tehdy jsem ti řekla, že nás vykradli... ale nevykradli. To já jsem peníze vzala a prohrála je v kartách.“

Abraham jen smutně přikývne: „Já vím Sáro. Všechno vím.“

„A pamatuješ, jak jsi našel ten milostný dopis od našeho souseda a já ti řekla, že je to nějaký omyl?... Ale nebyl to omyl.“

Abraham ji znovu jemně pohladí po ruce: „V pořádku Sáro, já vím. Proč myslíš, že bych tě jinak trávil?“

Pan Kohn se prochází po parku a vidí přítele Roubíčka, jak sedí na lavičce a čte si antisemitský plátek. Kohn se zhrozí a volá: „Roubíček, zbláznili se? Vždyť v těch novinách o nás píšou jen ty nejhorší lži! Jak to můžou číst?“

Roubíček se na něj klidně podívá a povídá: „Víte Kohn, dřív jsem četl židovské noviny. Ale tam byly jen samé deprese – támhle pogrom, támhle asimilace, támhle zase chudoba a bída. Tak jsem přešel na tyhle.“

„A v čem je to jako lepší?“ diví se Kohn.

„No tady se člověk dočte mnohem veselejší věci“ usměje se Roubíček. „Tady píšou, že vlastníme všechny banky, ovládáme celý svět a jsme neuvěřitelně bohatí. No řekněte sám, nechte se to mnohem líp?“

Několik židovských mouder

„Když už konečně všechno pochopíš, už se tě nikdo na nic neptá“

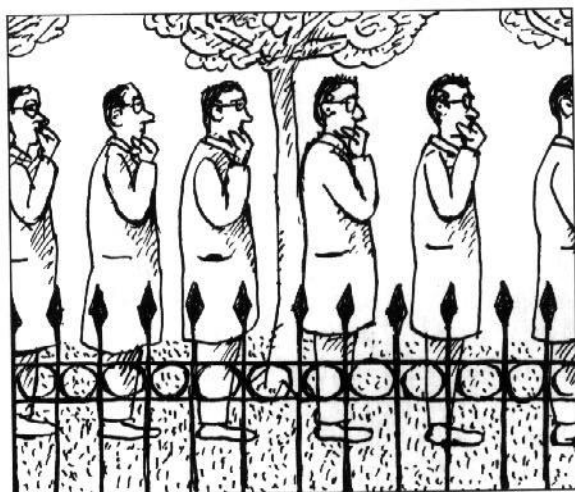
„Budoucnost je plná možností. Většinou těch, které jsi nechtěl.“

„Člověk celý život hledá odpovědi. A pak zjistí, že zapomněl otázku.“

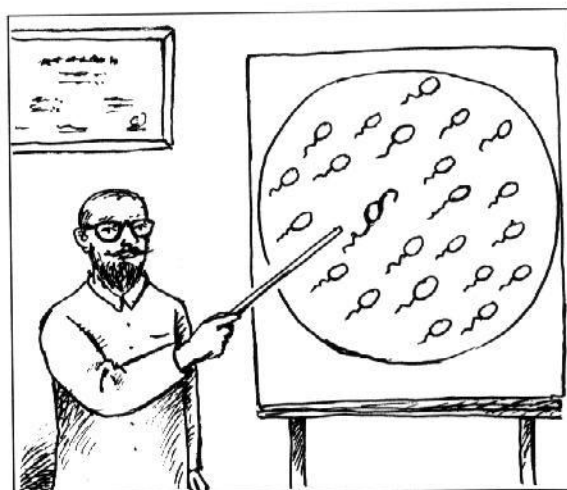
„Není důležité, jak hluboko jsi spadl. Důležité je, kdo to viděl.“

„Když se něco pokazí, vždycky se najde někdo, kdo řekne: ‚já to říkal‘. Ten člověk je k ničemu...ale nikdy nechybí.“

Podivné zprávy Jiřího Slívy

V zahradě Ústavu genetiky se ze zatím nevyjasněných příčin přemnožili genetičtí inženýři.

Britským genetikům se podařilo objevit, jak na svět přicházejí právníci.

Necitlivé zásahy do genetického kódu mohou vést ke dramatickým změnám chování postižených jedinců.

Lékařská komora požaduje ostřejší sankce pro pedagogy, kteří záměrně dezinformují při výuce studenty medicíny.

Posudek na these disertační práce

Jiřího Slívy

Tuto publikaci tvoří podklady pro chystanou disertaci Jiřího Slívy. Po podrobném prostudování spisu mohu konstatovat, že autor přistoupil k zadanému tématu zodpovědně a že přináší novou interpretaci některých nálezů, například v oblasti genetiky. Výsledky vlastního bádání by však měl lépe dokladovat. V několika případech se dokonce mýlí. Tak například už dávno neplatí, že by se genetičtí inženýři množili nevyjasněným způsobem, jak uvádí v textu k obr. 7. Dnes již víme, že genetičtí inženýři se množí pučením. Autor by také měl upozornit na to, že opičí práva byla již dávno dána na roveň právům lidským (obr. 10). To jen lidé si myslí, že v ZOO jsou opice v kleci za mřížemi. Opice dobře vědí, že za mřížemi jsme my, lidé (obr. 11). Je také třeba vysvětlit jakými genetickými manipulacemi bylo dosaženo u kaktusů zvratu směru růstu trnů (obr. 14). Není možné že

tyto kaktusy vytěsní z našeho životního prostředí jiné typy kaktusů, jak se obává zisková organizace Greenpeace? A hlavně: lze i z těchto geneticky modifikovaných kaktusů připravit tequilu?

Do textu se vloudila i mylná informace o tom, že vítězem závodu v kvalitním myšlení, který se konal v Karviné, se stal J. Przebinda (obr. 48). Zjistilo se totiž, že při soutěži podváděl, místo kvalitního myšlení chvílemi lelkoval, a byl proto diskvalifikován. Vítězem byl jeho bratr W. Przebinda z polské Bydgošče (na obr. 48 č. 4). Teprve za ním se umístili Z. Przebinda z polské Bydgošče (č. 1), Prof. Dr. P. Jonáš, CSc z Brna (č. 5) a J. Przebinda, jr. z polské Bydgošče (č. 3).

Takových nesrovnalostí nalezneme sice v díle J. Slívy několik, ale výsledky jeho práce jsou natolik přínosné, že doporučuji, aby autor po zapracování připomínek disertaci k obhajobě předložil.

*Václav Pačes
Akademie věd ČR*

Pulcovy vzpomínky

Večeře v Římě

V jedné knížce, se kterou jsme se připravovali na náš zájezd do Říma, se psalo, že Římané sice strpí turisty ve svém městě, nejsou ale ochotni pro ně nic udělat. Prý za žádnou cenu! To jsme zažili v Trattorii la Famiglia.

Naši první římskou večeři jsme si užívali v Trattoria la Famiglia, jen pár kroků od hotelu. Objednali jsme stracciatelle alla romana, tortellini di papalina, fettucini alla famiglia, víno, minerálku, kafe a grappu. Když jsem objednával červené víno, namítnul číšník, že Římané pijí víno bílé.

Nedovedl jsem si představit, že bych k tomu měl pít třeba Frascati. Trval jsem na červeném, protože k těmto aromatickým pokrmům se bílé víno prostě nehodí. Nebyl ale za žádnou cenu ochoten mi je přinést, oni pijí bílé. Málem jsme se porvali. Nakonec nám přinesl své bílé. Měl ale pravdu, bylo výborné: silné, suché, hrubě kořeněné a voňavé, a báječně se hodilo k objednaným jídlům.

A tak jsme se něco naučili, i když nejdříve vyloženě neradi.

Listárna

*Veselé Velikonoce 2026
přeji
Nada Hartlová a Honza Kříž
a Hanuš*

Ahoj! Při mé návštěvě Bostonského muzea jsem “objevil” obraz sv. Cecílie jehož foto přikládám.
555 Styda

Bernardo Cavallino
Italian (Neapolitan), 1622–1654

Saint Cecilia, about 1645
Oil on canvas

Bernardo Cavallino painted about twenty single-figure religious and allegorical “portraits.” Music was a favorite subject: five of these works depict musicians, including three of Cecilia, their patron saint. Like many artists of his generation, Cavallino used light and shadow to add drama to his composition. His clever depiction of Cecilia’s crimson gown unfurling into the background provides a lyrical, visual interpretation of the tune ushering forth from her violin.

William Sturgis Bigelow Collection, Bartlett Collection—Museum purchase with funds from the Francis Bartlett Donation of 1912, Gift of Colonel William D. Sohler, by exchange, 1936 36.269